

forhørt i Folketinget, hvorledes Stemningen her var for denne Sag, og derfor har jeg omtalt den her allerede nu, for at give ærede Medlemmer Lejlighed til at udtale sig om Sagen, og for at disse Udtalelser saaledes kunne blive vejledende for Finansudvalgets Medlemmer. . . . (*Bluhme*: Det er en rar Redelighed!) . . . Det ærede Medlem siger, at det er en rar Redelighed, men jeg synes, at det er meget loyalt at komme til Folketinget og henstille til det om at give os Vejledning i Sagen. Man hører ofte det modsatte, det bebrejdes os, at vi straks selv tage Standpunkt og komme med det, og saa er Sagen afgjort, og man lader ikke Tinget komme til at træffe Afgørelser. Her er virkelig en Lejlighed, hvor Tinget kan komme til at sige, hvor Skabet skal staa, og saa maa man ikke sige, at det er en rar Redelighed.

Jeg kan vist nu gaa over til § 26. Der er en Del Forslag, jeg allerede har omtalt, da jeg begyndte min Omtale af § 21, idet en hel Del af de Forslag, som vare stilledede i en Skrivelse uden særlig Motivering, findes her paa § 26. Det første Forslag, jeg skal omtale, er Nr. 255 i Betænkningen, det er et Tilskud til Folkeuniversitetsundervisningen. Der foreslaas i Aar paa Finansloven 10,000 Kr., af hvilke de 8,000 Kr. skulle være til selve Foredragsafholdelsen, medens de 2,000 ere til Administration og Lokaler. De Bevillinger, der hidtil have været givne i tidligere Aar, ere Forsøgsbevillinger, man har prøvet sig frem. Nu mener man at være kommen saa vidt, at man kan slaa Sagen endelig fast ved endelig Bevilling paa Finansloven, som man mener at kunne sætte til 10,000 Kr. Selve Sagen har vundet meget stærk Tilslutning ude i Landet. Medens man det første Aar havde 27, er der nu 52 Foreninger, og sidste Vinter var der 6,000 Tilhørere, som fulgte disse Foredrag. Hele Udvalget er enigt i at tiltræde Forslaget, som det er opført paa Finanslovforslaget af Ministeren med 10,000 Kr., hvoraf 2,000 Kr. ere til Kontorhold og Lokaler for Administrationen. Men naar det skal være en endelig Bevilling, har man ment at gøre den mere endelig og mere betegnende ved at overføre de 2,000 Kr. til Administration og Lokaler op paa Universitetets Budget. Det er jo en folkelig Universitetsundervisning, og saa maa det ogsaa give sig Udtryk paa Universitetets Budget, og der har man saa foreslaaet at flytte de 2,000 Kr. hen. Jeg ser, at den ærede Minister ryster paa Hovedet, jeg har nok hørt, at der var

nogle Universitetsprofessorer, som ikke vare saa begejstrede derved. (*Den fungerende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet* [Goos]: Mange.) Er der mange? Ja, det kan gerne være, men naar Universitetets Professorer anbefale Sagen, og det have de i sin Tid gjort, maa de ikke standse ved Formen. Naar det skal hedde folkelig Universitetsundervisning, saa synes jeg, at det er den mindste Indrømmelse, man kan gøre til Formen, at flytte Kontorholdet og Leje af Lokalerne over paa selve Universitetets Budget.

Jeg kommer dernæst til Forslaget om en Bevilling til Premierløjtnant Olufsens Bearbejdelse af de Sager, han har ført hjem fra sin Rejse. Jeg skulde ikke have opholdt mig derved, hvis der ikke havde været stillet Forslag om at nægte Bevillingen, men da der er det, mener jeg, at jeg bør nævne de Grunde, der tale for den; jeg vil stemme for Bevillingen og det vil Udvalgets Flertal i det hele. Rigsdagen har tidligere ydet Bevillinger til selve Rejsen, i alt 4 Gange, tilsammen 19,500 Kr. til hans to Rejser. Det er ikke alene Rigsdagen og Staten, der have ydet Bevillinger til hans Rejse, men ogsaa private have ydet; medens Staten har ydet 19,500 Kr., have private tilsammen ydet 21,000 Kr. Den russiske Stat har betalt hans Rejse gennem det russiske Territorium med 4,000 Kr. Konsul Nissen i Rostoff har givet 4,000 Kr. i Form af Jagtrekvisitter, Privatmænd herhjemme andre 4,000 Kr. i Form af Instrumenter og Carlsberg-Fonden 9,000 Kr. Man ser altsaa, at de to Rejser ere foretagne ikke alene for Statens Penge, men at der samtidig er givet Tilskud fra anden Side, altsaa ganske i Overensstemmelse med de Regler, som Finansudvalget er tilbøjeligt til at holde paa, at Tilskud til saadant skal ydes ogsaa fra anden Side end fra selve Staten. Der er fra disse Rejser hjembragt adskilligt til Nationalmuseet, som har betydelig Værdi for Museet. Derom foreligger der en Erklæring fra Sophus Møller, Museets Direktør, som gaar ud paa, at Museet ved begge Rejser er blevet forsynet med Sager, som det ingenlunde tidligere har haft, baade ny og ældre Sager fra Egne af Asien, Sager, som have været til særlig Gavn for Museet. Det er blevet saaledes forsynet, at det menes, at det nu paa dette Omraade har, hvad det har Brug for. Denne Bevilling er jo til Bearbejdelsen af de af Ekspeditionen hjemførte Sager af meget forskellig Art, og der foreligger Erklærin-